

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Alexētērion id est Historia Pestis

Stengel, Carl

Augustae Vindelicorum, 1614

Cap. XI. Templorum direptiones, Sacrarum, Reliquiarum, Imaginu[m]
violationes peste à Deo esse vindicatas aliquoties.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49838](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49838)

mala pertimescant, & ab his se, quae sunt plectenda, contineant. Nam inter flagella positos flagellus digna committere, contra ferientem est specialiter superbire, & saui-entis acris iracundiam irritare. Atque est primum genus dementia, nolle quempiam à malis suis iuste quiescere, & Deum iniuste à sua Velle & Iustione cessare. Sed quoniam in his diuino adiutorio opus est, iniunctis, dilecte frater, pre ibus, omnipotentis Dei clementiam exoremus, ut & nos dignè ista tribuat exhibere, & populorum ad hac operanda misericorditer corda compungat. Hucusque S. Gregorius.

TEMPLORVM DIREPTIONES,
SACRARVM RELIQUIARVM,
& Imaginum violationes, peste à
DEO esse vindicatas a-
liquoties.

CAPVT XI.

Afix nunc etiam præter supradictas referenda sunt, pestis à DEO immixta, causa, inter quas *templorum direptiones* non immerito numerantur, quarum exempla aliquot referemus. Nam anno Christi quingentesimo quinquagesimo quinto, cum duo germani, iidemque Alemanni Leuthares & Bucellinus, qui sub Theodebaldo

22. Caus.
sa.

Agath. hist. li. 4.
 Francorum Regem militabant, cum Francorum ingentibus copijs descendentes in agrum Campanum, Lucanos, Brutios omnesque interiacentes regiones depopularentur: (quorum exercitum Agathias septuaginta duo millia delectorum virorum fuisse tradit) Alemannos vero duceret Leuthares, Francos vero Bucellinus; Alemanni res sacras impiè inuaserunt, & propterea iustas patrum scelerum pœnas Deo vindicante dederunt. Rem gestam Agathias ita describit.

Agath. hist. li. 2.

Eo ubi veniunt iam est, Franci omnes, qui locis hisce antè insueuissent, erga sacra pietate & reuerentia stabantur, ut qui ad potiores leges tamquam vera fidei cultores concesserunt (ut supra iam diximus) & haud secus ac Romani sacrificarent. Sed Alemannorum exercitus omnis (nam aliter longè hisentiunt) sine ullo delectu & per impietatem templa diripiebant simul & deformabant; sacraque ex auro & vase, & ad peragendam rem diuinam parata, pretiosamq; ceteram suppellectilem cum sustulissent, in possessionem turpiter vendicabant: cumque ea patrassent, necdum malefactorum exatiati, & inas ipsas, quibus templorum structores recondebantur, frangebant, euertebantq; pavimenta & cruore templa sadabant, predaque omnis conspurcabatur, cum mortuos insepultos disijcerent. Haud tamen diuina longè post ira, qua ob tanta hac scelera inferrebat, hos panis affecit. Quandoquidem bello partim, partim morbo interiere, ita & eorū nemo quippiam sit ex pristina rapiendi spe consecutus. Iniustitia namque & erga Deum impietas ut fugienda per maximè sunt, ita & prodesse nil poterunt, & in ipso praesertim bello. Nam patria opem ferre, ac patrias leges tueri, & has deuantibus se minus permittere, sed enixius hos impugnare, equum proculdubio fuerit & generosum. Qui vero lucri & auaritia gratia, odique nulla ratione subnixi, cum nullum criminandi ius habeant, si velint in aliena irrumpere, & eos incesse, qui iniuria nihil intulerint; profecto insolentes hi sunt, & planè insaniunt, neque quid ius fasque sit norunt,

runt, nec magni id faciunt. si maleficis sit insensior Deus. Quis sit, ut acriora his inferantur supplicia, & ad insanabilem calamitatem, qui prave gesserint, recidant, & si ad breue felices existimentur. Leuthari itaque; Eultinoque istiusmodi eueneré, &c.

Quam autem terribilem Dei in se iram expertus sit Leuthares germanus Buccellini, dum onustus sacrorum spolijs domum reditum parat; idem auctor paulò inferius his verbis conscribit: Paulò post pestilens morbus de repente cum hos inuasisset, multitudinem absumebat; ita ut partim circumiectorum locorum aerem ut noxium caustarentur, & eius mali originem fuisse hanc ducerent, partim etiam ut inuasarent mutationem: quandoquidem ex assidua belli exercitatione, longisque itineribus ad otium & delicias diuertissent, morbi tamen principium & calamitatis necessitatem non admodum pernoscebant. Iniustitia namque & rebus sacris, humanis que legibus illata iniuria, exitii causa huius (ut equidem rerum) fuere, cui rei vel Princeps ipse argumento sit fuit, quem ex Deo ingesta supplicia diuexabant. Quippe qui demens iam factus; in apertam est rabiem versus, ut amentes solent & furibundi. Vertigo præterea crebrior quadam eum excepit, eiulatusque edebat horribiles, cernuusque nonnunquam, vel utrumque in latum se prorundo, illisus solo volutabatur, abundantique spuma os ipsum proluebatur: tamen oculi horribiles visu, inuersique erant, & eò iam miser Gesania generat, et vel propria desauendo gustaret. Brachius siquidem ubi iam mordicus inhaesisset, dentibus carne dilacerata in fera bestia morem, his descebatur, defluentemque lingebat cruorem, sic demum suo exartatus, & paulatim deperditus, miserrimè ex humanis excessit. Ceteri vero passim moriebantur, nil perire remittente malo, quousque tandem & inuersi interiere. Quin etiam vel febre maior pars degrauata mortem obibat: nonnullas apoplexia morbus acerrimus inuadebat, alij capitis dolore peribant, & mentis excessu quidam. Itaque dum variè

omnes afficerentur, in perniciem morbi ipsi cedebant. Cum Leuthare igitur & ceteris omnibus, qui se sequebantur sic actum: & hunc ea expeditio habuit finem. Hæc Agathias. Porro omnes ceteri à Narsete interneccione deleri, adèd vt ex tanto ingenti hostium numero quinque tantummodò fuerint reperti, qui remearint ad propria,

23. Cau-
sa.

Cum anno Christi sexcentesimo Chaianus Rex Auarum inferiorem Pannoniam inuassisset, cunctaque vastans, neque à sancti Alexandri martyris sacris reliquiis abstinuisset, eius rei gratia meritas pœnas exoluit: quod ita narratur ex Theophane in Miscella:

Cumque fuisset dies festus, barbari separati sunt ab inuicem à Romanis, & Dri Ziparam venientes, ciuitatem depopulati sunt, & S. Alexandri martyris ecclesiam incenderunt, sepulchrumque ipsius argenteo tecto coopertum spoliant, sed & iniuriis martyris corpus afficiunt; multamque in Thracia prædam capientes, epulabantur splendide contra Romanos elati. Cumque Comentiolus dux venisset Byzantium, maxima urbi turbatio & astus incubuit; ita vt timore detenti consilium caperent Europam deserendi, & in Asiam & Chalcedonem migrandi. Quin & Imperator excubitoribus, armatoque & electo cuneo sumpto, murum muniuit: vulgus autem urbem custodiebat, & Senatus commonebat Imperatorem legationem ad Chaiantum mittendi. Deus autem & iudicem martyris faciens Alexandri, pestilentiam languoris barbaris intulit, & in vno die septem filios Chaiani per febrem & inguinariam passionem occidit vna cum aliis turbis multis: ita vt post triumphale gaudium cum carminibus & canticis lamentationes & lachryma & luctus sine consolatione possiderent barbaros. Hæc eadem Nicephorus quoque & alij habent.

Niciph.
lib. 18. cap.
28. 29.

Anno Redemptoris septingentesimo quadragesimo sexto pestilens morbus è Sicilia & Calabria incipiens, veluti quidam ignis depascens, ad Monobasiam

& Hella

& Halladem, atque interiagentes insulas venit per totam quartam decimam Indictionem, flagellans impium Constantinum, & cohibens ab insania, quam aduersus sanctas Ecclesias, & sanctas ac venerabiles imagines intentabat. Verum ille, vt Pharao quondam incorrectus permansit. Sanè pestilentia hæc, bubonis dicta, discurrens, decima quarta Indictione, ad regiam peruenit urbem. Cæperunt autem fieri subito tam in hominum vestimentis, quam in sacris Ecclesiarum indumentis, & in velis cruciculæ plurimæ veluti ex oleo designatæ. Facta est ergo hinc tristitia & defectio animi multa propter dubium eiusmodi signum. *Venit nihilominus & diuinitus indignatio, dissipans incessanter non solum Urbis ciues, sed in omnibus suburbanis eius degentes. Facta vero sunt & phantasia in multis hominum qui in extasi facti existimabant se cum peregrinis quibusdam (vt putabant) & trucibus faciebus comitari: & eos qui in itinere obuii fiebant, se quasi amicos salutare ac colloqui fingeant. Contemplabantur autem eosdem domos ingredi, & alios quidem ex domo deferre, alios autem vulnerare. Contigit autem eorum quæ dicta sunt ab eis plurima. Et viderunt fieri. Ita quidem significans Deus non ob aëris ista fieri intemperiem, sed immisiones esse per angelos malos, vt aliàs factum vidimus superioribus temporibus.*

24. Causa.

Ex Theophane.

Quæ igitur cæpit hoc anno pestilentia & sequenti grassata est, tertio quoque anno maioribus perseueravit incrementis: nam pergit Theophanes: Præterea vernali tempore prima Indictionis magis extensa est, astiuo autem prorsus incendit, ita vt integra quoque domus penitus clauderentur, nec essent qui non haberent mortuos sepelire. Ex necessitate itaque multa excogitatum est, quod super animalia tabula sternerentur, & ita super hæc impositi mortui deferrentur, pari modo & alii in plaustris suprapositi mortui deferrentur. Cùm autem repleta fuissent &niuersa tam scilicet Urbana quam suburbana mona-

menta, & cisterna quoque sine aqua, & lacus, & plurimæ
vines, nec non & interiores horti, qui intra veteres muros
erant ad huiusmodi capessendam sepulturam effossi sunt,
& ita vix omnia hac ad tantam necessitatem sufficere va-
luerunt; omni autem domo calamitate repleta propter de-
positionem qua impiè facta est ab Imperatoribus sacrarum
imaginum, hucusque de his Theophanes iungens si-
mul tres annos, quibus eadem pestilentia Constantino-
polim in primis depasta est.

Sed quæ breuiter de his habet Theodorus Studi-
ta in oratione de S. Platone, hic sunt breuiter recitan-
da, utpote ab auctore dignissimo scripta, qui & suæ
ætatis res est profecutus, dum enim agit de auis suis Ser-
gio & Euphemia hac peste defunctis, ex quibus ipse
Theodorus genitus esset, hanc subiicit de his narratio-
nem: Quoniam, inquit, illis temporibus celestis ira in-
flata est (res enim me admonet, ut de hac dicam; quippe
qua publicam intulerit calamitatem, non in paucis aliqui-
bus regionibus, ac ciuitatibus versans, sed velut Ægipia-
cum quoddam flagellum ex alia in aliam ciuitatem tran-
siens) ac vel maxime in regia Vrbe Byzantio malum illud
fuit: Hi vero quos diximus semper memorabiles è vita ex-
cesserunt. Non alienum autem fortasse fuerit utilitatis
causâ mortis etiam ipsius genere conscribere. Narratio
enim hæc talis est, qua illorum animos terrere possit, qui
prudenter eam intellexerint. Repente in singulorum ve-
stibus salutaris Crucis signum caruleo colore velut à manu
aliqua pulcherrimè pingente, sed Dei potius digito, & su-
perna manu expressum cernebatur. Quicumque ergo talis
deprehensus fuerat, diuulgabatur, ac statim mors illi af-
ferebatur.

Eodem die aliquis mortuum efferebat, & ipse mor-
tuus efferebatur. Duo simul in feretro quatuor in iumen-
to portabantur: onera corporum miserabilium semper
recens cumulata. Lamentationes & que & Voces mise-
rabiles

rabiles undique resonantes. Qui mortuorum cadavera efferebant, tam multis oneribus sufficere non poterant: itaque deerant qui tot mortuos sepelirent. Claudebantur domus Urbis regiones inanes fiebant, sepulchra ipsa implebantur cum intra duos menses Urbis celeberrima & multis millibus hominum habitata; tam deserta & talis fieret facta, ut si à nullis habitaretur.

Hac illius impii Constantini temporibus acciderunt, à quo imago Christi contumeliose spreta, & à nefario illo homine, ac populi corruptore simulachra erroris nominata: immo verò Christus ipse noster Deus ab eo despectus fuit: siquidem honori imaginis ad eum refertur cuius est ipsa imago, ut diuinus Basilus quodam loco ait.

Hac Dei Virga (ut aliquis diceret) prima fuit iustissima, qua peccantes homines instruerentur, nosque à summa nostra malitia reuocati emendaremur: ita inquam illa, qua ad salutis viam hinc cunctis dux est, qui eius correctionem prudenter & a quo a nimo accipiunt. huc usque Theodorus sublimè philosophatus.

Quidam etiam ex historiâ Perpiniâ de S. Elisabetha Regina Lusitanæ añotant, Sarracenos peste punitos esse volentes spoliare S. Iacobum.

Pestis facta
uit ob of-
fenses sa-
cras ima-
gines.

